

Családi szertartás otthonra

A szertartás kezdődhet már meggyújtott gyertyák mellett is, de az is szép, ha az ének alatt gyújtják meg azokat.

Ének: Mennyből az angyal

Szentírásolvasás:

Evangeliumi részlet Szent Lukács könyvéből (Lk 2,1-20.)

Azokban a napokban történt, hogy Augusztusz császár rendeletet adott ki, hogy az egész földkerekséget írják össze. Ez az első összeírás Quiriniusz, Szíria helytartója alatt volt. Mindenki elment a maga városába, hogy összeírják. József is fölment Galilea Názáret nevű városából Júdeába, Dávid városába, Betlehembe, mert Dávid házából és nemzetségéből származott, hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt.

Ott-tartózkodásuk alatt elérkezett a szülés ideje. Mária megszülte elsőszülött fiát, bepólyálta és jászolba fektette, mert nem jutott nekik hely a szálláson.

Pásztorok tanyáztak a vidéken, kint a szabad ég alatt, és éjnek idején őrizték nyájukat. Egyszerre csak ott állt előttük az Úr angyala, és beragyogta őket az Úr dicsősége. Nagyon megijedtek. De az angyal így szólt hozzájuk: „Ne féljete! Íme, nagy örömet adok tudtul nektek és az lesz majd az egész népnek. Ma megszületett a Megváltó nektek, Krisztus, az Úr, Dávid városában. Ez lesz a jel: Találtok egy jászolba fektetett, bepólyált gyermeket.” Hirtelen mennyei seregek sokasága vette körül az angyalt, és dicsőítette az Istent ezekkel a szavakkal: „Dicsőség a magasságban Istennek és békesség a földön a jóakat embereinek!” Mihelyt az angyalok visszatértek a mennybe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: „Menjünk el Betlehembe, hadd lássuk a valóra vált beszédet, amit az Úr tudtunkra adott!” Gyorsan útra keltek, és megtalálták Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő gyermeket. Miután látták, az ezen gyermekről nekik mondtak alapján ismerték fel. Aki csak hallotta, csodálkozott a pásztorok beszédén. Mária meg mind emlékezetébe véste szavaikat és szívében egyeztetette. A pásztorok hazatértek, dicsőítették és magasztalták az Istent mindenért, amit csak hallottak, és úgy láttak, ahogy tudtul adták nekik.

Ének: Dicsőség, mennyben az Istennek!

Ima: (A szülők egyike imádkozza.)

Köszönjük, Urunk, hogy együtt lehetünk az ünnepen! Köszönjük, hogy ünnepelhetjük, hogy eljöttél hozzánk! Köszönjük, hogy tudunk Rólad és nem kell lelki sötétségben élnünk! Köszönjük, hogy Te vagy a Megváltónk!

Bocsásd meg nekünk mindazt, amivel hibáztunk! Add, hogy ma a legnagyobb békesség legyen családjunkban, ahol megtapasztaljuk a szeretet teljességét! Segíts elfogadnunk egymást és észrevenni a másokban a jót! Hálát adunk neked azért, amink van, köszönjük, hogy lehetővé titted számunkra a munkát és hogy gyarapodhatunk! Segíts minket, amikor gondokkal küzdünk, segíts, hogy akkor sem felejtkezzünk el a mennyországról, ahová Te hívtál meg bennünket!

Áldásodat kérjük azokra, akik szegények, betegséggel vagy más nyomorúsággal küszködnek. Adj nekik reményt sugallatoddal, bennünket pedig segíts, hogy észrevegyük, ha tudunk rajtuk segíteni!

Imádkozunk azokért is, akik most is, az ünnep szent perceiben is másokért, mások egészségéért, mások

biztonságáért, védelméért, testi és lelki jólétéért dolgoznak! Áldj meg minden szolgálatot, amit bárki ezen a földkerekségen most másokért végez ezen a legszentebb estén!

Add, hogy beragyogja arcunkat a betlehemi csillag fénye, a Te arcod ragyogása!

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a Te neved, jöjjön el a Te Országod, legyen meg a Te akaratod, amint a Mennyben, úgy a földön is! Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek, és ne vigy minket a kísértésbe, de szabadítsd meg a gonosztól! Ámen.

Ének: Pásztorok keljünk fel!

Az ének alatt a gyerekek (ha több van, akkor akár születési sorrendben) csillagszórókat gyújthatnak.

A szülők egyike szülői áldást ad: Az Úr áldjon meg bennünket, védelmezzen mindannyiunkat és vezessen el az örök életre!

Mindenki feleli rá: Ámen

Boldog karácsonyt!

Ének: Kiskarácsony, nagykarácsony

